

Î. Arată mai luminatǔ sensulǔ acestei precepte ?

R. Adicǎ : daca pǎrinții, amicii saũ patria nǔstrǎ, ne-arũ ordona sǎ facemũ ceea ce Dumneđeu opresce, sǎ preferǎmũ mai bine mǔrtea de cǎtũ s'o facemũ.

Î. În ce consistǎ obligațiunea particularǎ ?

R. Întru a dovedi amorulũ cǎtre Dumneđeu prin ac-tele inimei și ale gurei.

LECTIUNEA XXII

Despre amorulũ cǎtre aprópele nostru

Î. Cum suntemũ datorĩ sǎ iubimũ pe aprópele nostru ?

R. Iisus Christos ne đice cǎ suntemũ datorĩ sǎ-lũ iubimũ ca pe noi-inșine.

Î. Cine este aprópele nostru ?

R. Suntũ toți ómenii, ori-care arũ fi religiunea saũ opiniunea lorũ, și chiarũ cei mai mari inimici ai nǔștri.

Î. Ce va sǎ đicǎ, sǎ iubimũ pe aprópele nostru ca pe noi-inșine ?

R. Adicǎ, sǎ 'i dorimũ și sǎ 'i facemũ, de vomũ putea, totũ binele care-ĩ este necesariũ, și sǎ-lũ tratǎmũ astfelũ precumũ voimũ sǎ ne trateze pe noi alții.

Î. Acestũ preceptũ este propriũ alũ religiunei chreștine ?

R. Da ; Iisus-Christos a 'nvěțat-o ǎntěiũ : pentru aceea religiunea chreștinǎ, care invațǎ acestũ preceptũ, a civilisatũ națiunile și a unitũ pe toți ómenii.

Î. Ce facemũ ca sǎ ni se cunǔscǎ amorulũ ce avemũ cǎtre aprópele nostru ?

R. Exercitǎmũ dupe puterea nǔstrǎ, în privința lui, operile de misericordie corporale și spirituale.